

[Arbejds- og socialministeren.]

for det første ligger den forhåndenværende arbejdsløshed vel en kende over arbejdsløsheden sidste år, men mine bemærkninger om arbejdsløshedsproblemet i dag og ved tidligere lejligheder har haft til hensigt at tilbagevise de fremsatte påstande om, at vi i øjeblikket levede under en katastrofal arbejdsløshed, medens det med hensyn til arbejdsløshedsproblemet var gyldne tider under den socialdemokratiske regering. Dette er efter min mening fejlagtigt. Jeg har for det andet ønsket med disse ord ligesom ved tidligere lejligheder, at fremhæve det beskæftigelsesprogram, som regeringen har lagt tilrette, og jeg hører gerne, hvilke bemærkninger det ærede medlem har at gøre hertil, eller hvilke gode råd han har at fremsætte. Hvis man tror, at man fra statsmagtens side blot behøver at trykke på en knap, så kan der beskæftiges så og så mange gange 10 000 arbejdere, tager man efter min mening ganske fejl. Hvis ikke der kan spilles på de danske kommuner, således at man derigennem kan få tilrettelagt bekæmpelse af arbejdsløsheden, vil det ikke være muligt at trænge igennem. Den fremtidige udvikling må efter min mening — og det er allerede sagt tidligere i dag fra denne talerstol — pege i den retning, at man fra centraladministrationens side i stærkere grad spiller på de udmærkede tekniske apparater, kommunerne efterhånden har i stor udstrækning, således at man ikke fra centraladministrationen, her fra arbejdsministeriet og den gamle beskæftigelsescentral, skal påtage sig opgaver af mere teknisk art.

Jeg ønsker også til allersidst at sige til det ærede medlem, at jeg med interesse har lyttet til de betragtninger, der er fremsat om den vanskelige stilling, hvori arbejdsmændene i særlig grad befinder sig, og om den belastning, som den arbejdsløshedskasse, der står bag arbejdsmændenes organisation, i perioder har været ude for og muligvis også vil komme ud for. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme dybt ind på det, men tankerne har stor interesse. Der foretages i øjeblikket grundige undersøgelser af, om det er muligt — hvad jeg håber og tror — at skabe en gensidighed mellem arbejdsløshedskasserne, således at den kasse, som er hårdt og stærkt ramt i visse perioder — deri har det ærede medlem ret — får den hjælp, som den efter min mening har krav på, og jeg håber også, at det ærede

medlem vil yde mig og mit resultat støtte, hvis det bliver fremlagt i form af lovforslag i denne sal.

Det ærede medlem hr. Th. Mikkelsen fremdrog to tilfælde, i hvilke ministeriet har stillet krav om ændringer i indsendte projekter til alderdomshjem, og det ærede medlem fandt, at ministeriets krav om reduktion af udgifterne ved hjemmenes opførelse smager af sabotage mod den sociale standard, som vi fra regeringens side ønsker at opretholde. Han bad mig som socialminister om at foranledige, at disse krav om ændringer frafaldes.

Jeg vil først gøre det ærede medlem opmærksom på, at kravene ikke er stillet af socialministeriet. Efter forsorsloven er det således, at socialministeriet intet har at gøre med godkendelse af planerne for alderdomshjem i sognekommunerne; denne godkendelse henhører under amtsrådene. Projekterne har imidlertid været forelagt boligministeriet med henblik på opnåelse af ikke tilskud, som det ærede medlem anfører, men statslån efter boligstøtteleven, idet der jo ved ændringer i loven forrige sommer blev givet hjemmel for at yde statslån til opførelse af alderdomshjem. Da den højtærede indenrigs- og boligminister ikke har kunnet være tilstede i dag, skal jeg imidlertid på hans vegne give oplysninger om sagerens behandling i boligministeriet.

Med hensyn til den første sag, som det ærede medlem fremdrog, om et alderdomshjem i Aaby kommune, er forholdet det, at kommunen med en skrivelse af 24. april til boligministeriet fremsendte et skitseprojekt. I skrivelsen anførtes det, at endelige tegninger og beskrivelser o. s. v. ville blive eftersendt til endelig godkendelse, så snart disse var udarbejdet. Arbejdsministeriets foreløbige behandling gav til resultat, at projektets løsning var uøkonomisk, bl. a. fordi arealet pr. pensionær ville blive ca. 56 m², medens det normale er ca. 42 m², og de enkelte pensionærværelser var en del større end normalt, nemlig ca. 17 m², og ikke, som det ærede medlem anførte, 12,8 m², medens det normale er 11—12 m². Også det fælles opholdsareal er efter planerne meget rigeligt. Håndværkerudgiften, som var anslået til 700 000 kr., måtte anses for at være for høj, hvilket igen var en følge af de ret store arealer pr. pensionær. Ministeriet ville derfor ikke godkende de foreliggende planer og henstillede at undersøge